

Ibi: Nec o'eris premiffis decifio textus in cap. ex parte.

De interpretatione textus in cap. ex parte 27. de Decimis tractant late Rebuf. 7. 14. Suar. cap. 23. a num. 4. Guttier. num. 124. Cardinal. Tufch. tom. 6. in P. conclus. 752. Carol. de Tapia ad l. fin. part. 2. c. 9. ex num. 9. ff. de consuet. Princip. Gregor. Arcedi. de priv. legi. lib. 2. c. 9. num. 27. cum aliis; Castill. dict. tom. 7. de Teris. c. 35. num. 40. Barbof. in collectan. ad idem c. in princip. & in c. quia circa, de privileg. num. 13. Monet. d. 4. n. 3. ex n. 65. Valenzuel. conf. 33. num. 50. Tondur. sup. num. 17. & communiter hic intellectus a D. Covar. traditus approbatur. Quid autem sit novale, quoad remhanc, definitur in c. quid. per. novat. 2. §. 1. de verb. significat. ut sit ager de novo ad cultum redactus, de quo non extat memoria, quod aliquando cultus fuisset, Menoch. conf. 36. num. 2. Henr. Canil. de Decim. c. 11. num. 1. Tufch. in N. conclus. 115. Per. Gregor. synt. gmat. jur. lib. 1. c. 2. n. 2. Monet. dict. quast. 3. num. 50. Aliter tamen a Consultis accipitur in l. sylvia cadua 30. §. novalis, ff. de verb. significat. & in l. fin. §. ult. ff. de term. noto, & notat Rebuf. in d. §. novalis, l. fin. Sed profecto magis consonum iuribus.

Privilegium de percipiendis decimis in aliena Parochia minimè novalia complectitur, sive laicis, sive Ecclesiasticis indulgeatur; Suar. dict. cap. 23. num. 5. Monet. c. 4. quast. 3. num. 67. Ancharran. in dict. cap. ex parte, Guttier. dict. lib. 2. c. 11. a num. 120. Aug. Barbof. in collectan. ad d. cap. 2. num. 6. de decim. in 6. & dict. c. 26. §. 2. num. 58. Castill. c. 15. num. 34. 35. 39. Cancr. num. 14. etfi contra sentiat de privilegio Ecclesie concessio.

Privilegium, per quod alteri præter concedentem præiudicium generatur, strictè debet interpretari, Carleval. de iudic. tom. 2. tit. 3. disp. 28. num. 16. Guttier. practicar. lib. 4. cap. 5. num. 2. Cabed. Lusitan. decis. 93. num. 1. part. 2. Melo de induo. debito. quast. ult. nu. 3. Hippolyt. singul. 483. Tufch. sup. cons. 211. Castill. c. 36. num. 14. Valenz. conf. 93. num. 31. Barbof. in collect. ad c. quia circa, num. 14. de priv. leg. Quod verum est, cum per privilegium iuri communi derogatur; sed si per illud alteri privilegio, aut consuetudini officiat, easque ad terminos iuris communis reducatampla interpretatio faciendae est; Castill. cap. 15. num. 40. Tiraquel. de primogen. quast. 22. a num. 5. D. Covar. in l. 1. §. 6. num. 4. Guttier. de iur. am. confirmat. part. 1. cap. 29. num. Sanchez de matrim. lib. 1. disp. 12. Evcard. in l. 6. a ratione loq. largas, num. 129. Villag. in tract. de extension. legum. rubric. de extens. leg. correctoria. num. 9. Sured. de aliment. tit. 2. §. 15. num. 93. Farin. fragment. c. im. n. par. 1. l. E. num. 86. cum quibus facile conciliatur d. c. ex. parte, & c. tua 25. §. 1. de Decim. siquidem in illo, ad jus commune per privilegium reditur; & in hoc, secus evenit; quare in uno gratia proelatur, quæ in altero restringitur quoad novaliam comprehensionem, Et est obiter advertendum, rationem traditam à Pontifice in dicto. ex parte, ut cui conceditur quod plus est, videatur indultum quod est minus, non esse generaliter in materia privilegiorum admittendam, ut patet ex dict. c. tua; sed in specie tantum, de qua ibi agitur, ubi lata interpretatio recipi debet; ut post alios rectè observat Suar. sup. n. 7. Castill. ubi proxime.

Ad Num 14.

Decifio c. penult. de privileg. maximè locum habet, quando ex agro noviter præciso antea aliqui fructus percipiebantur velati ex arboribus, pastu, aut sylvia cadua; decimæque ex illis solvabantur; nisi esset quicquam per exiguum, ut supra notavimus numer. 133. Et conclusio-nem hanc à D. Covar. deductam, ex dict. cap. penult. scilicet privilegium de decimis non solvendis ex novalibus, non esse generaliter in materia privilegiorum admittendam, ut patet ex dict. c. tua; sed in specie tantum, de qua ibi agitur, ubi lata interpretatio recipi debet; ut post alios rectè observat Suar. sup. n. 7. Castill. ubi proxime.

in d. sylvia cadua §. novalis, vers. §. ff. de verb. significat. Guttier. num. 126. Princep. enim, nullius iuri præiudicium inferre præsumitur, nisi de eius voluntate appareat manifestè, c. super eo 15. §. 1. ubi Glof. verbo, intentionis, de offi. delegat. l. 2. §. sequi à Principe, ff. e quid in loc. pub. fiat, Carleval. val. to. 1. disp. 2. num. 639. Castill. c. 36. num. 11. Molin. de primogen. lib. 2. cap. 1. man. 13. Peregrin. de iur. ff. lib. 1. i. tit. 3. a num. 21. Perez. in l. glof. 1. col. 1. vers. Præterea tit. 5. lib. 3. Ordinar. Tiraquel. de iudic. in reb. exig. vers. 61. pag. 42. Ubi quod idem est in minimo præiudicio, Alciat. de præsumpt. eg. 3. præf. 11. Grammatic. decis. 104. num. 23. Menoch. de arbitrar. lib. 1. quast. 9. numer. 11. & hoc probat etiam in concessione ex motu proprio, & certa scientia, imò & cum clausula de plenitudine posteratis, Castill. ubi proxime num. 23. Seraphin. decis. 11082. numer. 8. Barbof. de dict. & d. us. 19. numer. 10. ibique alii; & procedit, nemum in iure jam quæsitio, sed etiam in spe probabili Menoch. conf. 36. num. 24.

Ibi: Qua ratione conciliari, ni fallor, possunt.

Hanc doctrinam, & conciliationem ad huiusmodi contrarietate opinionum tollendam; ut iuri consonam; tunc ruc Castill. numer. 26. Rebuf. quast. 14. numer. 34. Monet. dict. c. 4. numer. 70. Cardin. Tufch. l. P. conclus. 729. numer. 5. Roderic. Suarez usq. proxime. Guttier. num. 192. vers. Hæc tamen, & alii.

Utrum autem privilegium Summi Pontificis de non solvendis decimis extendatur ad novalia, & ad possessio-nes post concessionem; quæ sita disputant DD. Affirmant Suar. de cap. 19. num. 4. 7. Pellizzari. sup. tom. 2. tract. 8. cap. 7. num. 171. cum seqq. apud quem Castr. Palao, Azor. & Abaas in cap. dudum, de privileg. Negant Castill. c. 14. num. 43. Rebuf. quast. 14. num. 30. Oidrad. conf. 268. Barbof. in collectan. ad d. c. quia circa, n. 11. & d. c. 26. §. 3. num. 14. Monet. c. 4. quast. 3. num. 67. Rodrig. quastion. regular. resol. 50. num. 6. Guttier. d. c. 21. num. 130. licet alid. iuris sit de privilegio non solvendis decimas de proprio labore perceptas, nam & novalio complectitur; c. ad audientiam, de decim. Castill. sup. Barbof. d. n. 14. & alii communiter; & hoc privilegium omnibus Religionibus competit. cap. ex parte, et i. de decim. Barbof. cum. aliis num. 17. qui advertit, hoc verum esse quoad fructus, pro ipsorum usu necessarios; & ita intelligendus est Cancr. d. cap. 23. num. 3. 15. Sed ut privilegium prædicitum post illud acquisita privilegia comprehendat, necessariò requiritur specifica derogatio c. numer. 34. de decim. Guttier. num. 136. Suar. cap. 19. num. 7. Ioan. Franc. de Leon in theaur. for. Ecclesiast. part. 2. c. 12. a num. 69. Camill. Bortel in sum. decis. n. part. 1. §. 1. de decim. num. 42. Kota decis. 122. num. 4. & decis. 123. 1. 19. de decim. num. 42. Rota decis. 157. n. 4. part. 1. diversor. & apud Postium de manutent. decis. 157. n. 4. Pellizzari. sup. num. 170. Augustin. Barbof. in dict. §. 3. n. 137. Marchesan. de commissio. p. 2. num. 1. 2. pag. 596. in ult. imp. pref. Campan. in divers. iur. Canon. rub. 12. c. 13. num. 154. & alii laudati per eundem Barbof. in collectan. ad d. cap. nuper.

Illud tandem non est prætermittendum, quod contro-versiæ super Decimis ad forum spirituale sit, de illo iudicare laicis non licet; c. 2. 3. de iudic. c. casum. 7. qui sit. sunt legit. docent Suar. c. 38. num. 16. 17. Thom. Delbene de immunit. Ecclesiast. tom. 1. c. 10. dabit. a num. 1. D. Covar. practicar. lib. 1. c. 35. num. 1. Cevall. tom. ult. quast. 25. a num. 11. Ubi neque incidenter laicos de spiritualibus cognoscere posse, approbat Petr. Barbof. in l. Tit. a, num. 39. ff. de iur. matrim. Castill. c. 12. numero. decimo secundo. A. ad. Gail. practicar. observat. lib. 1. observat. 38. Aug. Barbof. dict. c. 26. §. 4. n. 1. Dian. resolut. moral. p. 1. tract. 1. resolut. 89. Scaccia de sentent. & re iud. glof. 7. §. 3. limit. 5. a n. 4. & plurimi alii apud Castill. & Aug. Barbof.

Hæc tamen regula nonnullas patitur exceptiones communi DD. suffragio comprobata. Prima est, si quæstio vertatur facti, veluti an decimæ sunt solutæ; super quo secularis pronunciare non prohibetur, tanquam mixti fori, D. Covar. sup. num. 2. Delbene num. 34. Bobadill. in politic

politic. tom. 1. lib. 2. c. 18. num. 145. Guttier. practicar. lib. 3. c. 26. num. 2. Rebuf. quast. 10. num. 2. 38. Castill. in l. 6. Taur. vers. De qualquis a calidat. Monet. cap. 8. a primo. Zerol. in prax. Episcop. part. 1. verbo, Decime, §. 6. Aug. Barbof. supra.

Secunda, si de sola possessione juris Decimarum disceptetur, Cevall. supra numer. 54. Gail. lib. 1. observat. 28. num. 2. Avendan. de exec. mandat. part. 1. c. 1. numer. 32. Guid. Papa decis. 85. num. 2. Garcia de nobilit. glof. 9. n. 48. Myssi ger. cent. 2. observat. 67. Mendez a Castr. in prax. Eccl. Lufitan. lib. 2. c. 4. num. 14. Aug. Barbof. in collect. ad c. tua 25. num. 3. de decim. Castill. sup. n. 41. ubi ex Cevall. rationem reddit, quia scilicet possessorum rei spiritualis, causa temporalis, & profana censetur, Menoch. conf. 268. ex nu. 5. ubi limitat in remedio adispicendæ; & plures alii apud Delbene num. 2.

Tertia est, quoad Decimas in laicos perpetuò legitima concessione translatas; nam de illis in quæstionibus, tam juris, quam facti laici sunt iudices competentes. Et de conciliis Regibus Hispaniarum, privative in eisdem supremi Tribunalibus, etiam inter Ecclesiasticas personas cognoscitur; Guttier. sup. lib. 1. c. 14. num. 4. D. Covar. dict. num. 2. vers. Tertio quæties, Rebuf. num. 39. in fin. Bobadill. num. 146. Pontanel. de pact. nuptial. claus. 4. glof. 13. p. 2. num. 58. Petr. Barbof. in d. l. Titia, num. 42. Castill. quam plurimos referens sup. a num. 20. D. Felician. de Vega in cap. quævier, & quando, num. 10. de iudic. D. Solorzan. de iur. Inuar. lib. 3. c. 1. a num. 42. Garc. de expen. c. 9. num. 94. Cabed. decis. 63. num. 4. Morla in empur. jur. part. 1. tit. 6. de iurisdic. omni. iudic. in princ. num. r. 137. Gratian. discept. c. 238. num. 58. Henriq. in summ. lib. 7. c. 27. lit. E. Cevall. quast. 822. n. 70. cum seqq. & dict. quast. 25. n. 24. 25. ubi aliud ait de Decimis in feudum datis, de quo videndus Thom. Delbene a num. 36. qui distinguit inter feudum Decimarum titulo oneroso, vel lucrativo concessum; & Cevall. sententiam probat Barbof. numer. 2. vers. Itidem, cum aliis.

AD CAPUT XVIII.

De intellectu & praxi leg. Diffamari, §. Cod. de ingen. manumifl.

SUMMARIUM.

- 1 De intellectu l. Diffamari, de ingen. manum. qui d'f servunt.
2 De praxi prefata constitutionis, remissivè.
3 Est remedium extr. ordinarium, quod ex d. l. diffamari; competit.
4 Remedia extr. ordinaria cessant ordinariis existentibus.
5 Infra causa excusat diffamantem.
6 Non agit remedio d. l. legis nisi qui possidet.
7 De pena eius, qui con una iter edere instrumentum recusat.
8 Ut quis privetur iure, quod ex instrumento habet ob contumaciam in eo exhibendo, bis interpositè est præmonendus.
9 Quando liberetur quis ab instrumentorum edicione remissivè.
10 An sit bis adinotendus diffamator, antequam ei silentium perpetuum imponatur?
11 Si post terminum à iudice præscriptum appareat diffamator acturus, audietur, nisi jam sententia silentium perpetuum imponens fuerit lata.
12 Summarie saltem constare debet de diffamazione, ut locus sit dicta legi, diffamari.
13 Ad utendum remedio l. si contendat, ff. de fideiussor. diffamatio, ut præcedat, non est necesse.
14 Differentia inter remedia d. l. diffamari, & d. l. si contendat.
15 De praxi d. l. si contendat, remissivè.
16 Quis iudex adinotendus sit ad prefata remedia proponenda.

- 17 Agens ex d. l. diffamari, quoad primam petitionem actor habetur; & reus quoad reliqua.
18 Majori excommunicatione ligatus nisi nequit remedio legitimum præstatum.
19 Excommunicatus non auditur in iudicio, nisi ut reus necesse jarius trabatur.
20 Contra excommunicatum proponi possunt prefata remedia, qui, si ve it contedere, audietur.
21 Actor, qui compulsus ad iudicium trahitur, reus potius censetur.
22 Excommunicatus etiam in foro seculari à iudicio repellitur.
23 Agens excommunicatus in iudicio non auditur, si spontè veniat; secus si invitus.
24 Quibus casibus admittatur excommunicatus ad agendum in iudicio; remissivè.
25 Iudicium per actum cum excommunicato, parte non opponente, sustinetur.
26 Iudices Ecclesiastici censuris cogere possunt seculares, ut excommunicatos à iudicio repellant.
27 Index potest ex officio excommunicatum vitandum repellere.
28 Utrum excommunicatus cogatur procuratorem constituere ad iudicandum?
29 Excommunicatus etiam non denunt a us, parte opponente, potest à iudicio excludi.
30 Excommunicatus etiam ante denuntiationem jus nullum habet ad fideliùm communionem, a quibus, si ve int, vitari potest.
31 Reductio ad arbitrium boni viri apud quem iudicem est postulanda.
32 Si Clericus, & laicus Arbitri sententiam dixerint, pro reductione ad arbitrium boni viri, superior Clerici erit adinotendus.
33 In remedio d. l. diffamari, comparandum est coram iudice diffamari secundum Commune.
34 Traditur sententia alia docens, coram iudice diffamatoris esse comparandum.
35 Actor forum rei sequi tenetur.
36 Index causa preparata est competens ad causam preparatam.
37 Laicus utens remedio d. l. diffamari, Clericum, vel Episcopum ad forum suum trahit invidiosus agit.
38 Per iactationem quis ad iudicium provocat.
39 Reo duplicem forum habente de iure communi, actor, quem maluerit, potest eligere.
40 Secus est, si duplex forum ex privilegio competat, nam ipse reus eligat.
41 Quoties diffamatus duplicem forum habet de iure communi, si ipse compareat in utroque diffamator velit agere in altero, causa ad hunc est remittenda.
42 Unus est iudex in prædicto casu causa preparata, & aliter preparanti.
43 Remedium l. diffamari, est commune omnibus causis, tam civilibus, quam criminalibus.
44 Successor majoratus, vivo possessore, ut potest remedio l. diffamari.

Ad intellectum l. diffamari §. Cod. de ingen. manumifl. Legendi sunt Molin. de primogen. lib. 1. c. 14. a nu. 23. Tufch. lit. D. cons. 411. cum seqq. Paz in praxi tom. 3. c. ult. §. 1. Cancr. variar. part. 3. c. 5. num. 54. cum seqq. Sarmient. lib. 1. selectar. c. 1. Capyci. decis. 18. & 89. Caguol. Contard. & Brater. ad eandem constitutionem, Greg. Lop. in l. 46. tit. 2. part. 3. glof. 2. cum seqq. Anton. Gom. variar. tom. 3. c. 1. num. 27. Guttier. cons. 51. Villadieg. in polit. c. 8. n. 108. c. 8. Mari. Burgi. in tract. de landem lib. 3. c. 51. n. 36. cum aliis Gratian. discept. forens. c. 85. per totum; Ant. Gabr. commun. lib. 2. tit. de actionibus conc. 6. Boer. decis. 255. Alexand. Trentacinq. variar. lib. 1. tit. de diffamationibus resol. 1. & plures alii apud Giurbam decis. 44. num. 1. Qui verò de l. si contendat, 29. ff. de fideiussor. egere, infra loco tradentur.

Ibi: Nam ut primam examinemus.

Hujusmodi proximi ultra omnes laudatos nuper pariformiter docent Richard. in manducation. ad pract. p. 3. §. 4. num. 47. Carleval. de judic. tom. 1. tit. 1. disput. 2. num. 202. Pacian. de probat. lib. 1. c. 56. numer. 24. Barbof. in collectan. ad l. unic. C. ut n. mo. in v. numer. 7. & quomodo foratur libellus, tradit Tusch. n. m. 21. & Paz sup. Remedium istud cum sit extraordinarium, & a regulis juris exorbitans, Brarer. supr. cap. 1. num. 16. Villadieg. numer. 109. & notatur communiter (nullus enim agere compelli potest, l. uni. C. ut nem. in v. ager. teneat. l. 46. tit. 3. part. 3. Paz supr. tom. 2. part. 2. c. unic. ex nu. 1. Argel. de acquir. posses. quest. 16. art. 2. num. 21.) nisi in subsidium competere non potest; quare si aliud addit ordinariu auxilium diffamato, illo uti non permitteretur; veluti si appellacioni locus sit, ut per Menoch. conf. 1072. num. 19. Tusch. num. 27. Bart. in l. si finita, §. eleganter, num. 4. ff. de damn. infect. Ubi enim extant ordinaria remedia, extraordinariis expectari jura non sinit, l. in causa 17. ff. de minor. Cost. de remedi. subsidiar. remedi. 14. num. 3. Pateja de instrum. edit. tom. 2. tit. 8. resolu. 2. num. 42. 43. Carleval. d. disp. 2. n. 891. Cyriac. tom. 3. controu. r. 413. n. 14. Tondut. supr. part. 2. c. 40. n. 11.

Præterea cum præfata constitutio emanaverit in odium diffamantis, cessabit, quoties ex justa causa, necessitateque compulsus aliquis tali diffamacione vriter; quia sua interest, jus suum fieri notorium, ne alioqui pereat, cujus exemplum exhibet Menoch. conf. 366. num. 2. vers. Secundo dato, cum numer. seqq. & ita docent Contard. supr. in limitat. num. 77. Bald. in l. ob commissia, Cod. ad l. ul. de adu. ter. Purpurat. in l. 2. num. 61. C. de edendo, Tusch. num. 24. 25. Socin. conf. 118. col. 2. lib. 1. Angel. in l. fin. ff. quod qu. q. jur.

Tandem qui non possidet rem, circa quam diffamatio versatur, minimè illo iurabitur auxilio, cum sit inventum, ut succuratur eis, qui per jactationem in sua possessione turbantur; Gregor. Lop. in dict. l. 46. glof. 2. Anton. Gabr. dicit. tit. de acti. nib. co. clus. 6. num. 38. Cyriac. tom. 2. controu. 3. §. 9. num. 21. Pacian. dicit. n. m. 24. Trentacinq. num. 9. Boer. supr. Sed opus non est, quod detrimentum possessor patiat, ut resolvit Gregor. Lop. ubi proximè, omnes ita tenete aiens, nam sola jactatio sufficit.

Ad Num. 1.

Judex legitime præcipiens, instrumentum in judicio produci, si possessor ejus parere contumaciter detrectet, pronunciare poterit, ut a contumace quandoque producum nullam in judicio sitem obineat. Conclusionem istam tenent etiam Felin. in c. G. p. rpe us, num. 13. vers. Amplia q. ar. d. colum. 1. de fid. instrument. Bald. in l. hi qui ad c. vili. num. 5. C. de appellat. Pacian. dicit. lib. 1. c. 66. à num. 172. Cancr. vari. r. lib. 1. c. 19. numer. 23. Mastil. decis. 187. num. 9. cum aliis, Avendano in l. 41. Tit. glof. 4. num. 9. Guid. Pap. quest. 245. num. 1. Pareja, qui & alios refert, de instrument. edit. tom. 2. tit. 7. resolu. 2. num. 20. ubi per totam de pœnis, qua infligere potest Iudex ei, qui jussus edere instrumenta, quæ penes se habet, aut habere jure præsumitur, contumici er renuit.

Ut autem locus sit præfate conclusioni, duplex admonitio præcedere debet interpolatè, lal. in l. 2. numer. 11. vers. Ego ultra scribentes, colum. 3. C. de edend. Purpurat. ibidem, numer. 54. vers. Limitatio tamen, colum. 9. Ripa in ead. l. num. 7. vers. Contra has conclusiones, col. 4. quos adducit ac sequitur Pacian. supr. num. 179. Et quomodo liberetur quis, ab instrumentorum editioe probando amissionem, vel jurejurando, tradunt DD. in l. fin. C. de fide instrum. & latè Pareja supra, resolu. 8. à n. 20.

Ibi: Sunt item alie juris.

Videas l. 47. tit. 2. pa. 2. 3. ubi Gregor. Lop. l. fin. juncta glof. ultim. Cod. de usur. pupillarib. l. si servus 4. ff. de bon. author. judic. possid. l. si eo C. de remis. pignor. & alia jura per Accorsium adducta in d. l. diffamari.

Ad Num. 2.

Quod diffamator bis sit præmonendus ante silentii perpetui impositionem, æquius ac communius videtur; & ita docent Gregor. Lop. in dict. l. 46. glof. 4. in fine, Contard. supr. c. 1. numer. 30. Paz dicit. §. 1. numero tertio. Trentacinq. num. 5. versicul. Secunda est, Anton. Gabr. d. tit. de actionib. conclus. 2. in limitat. 21. Tusch. dicit. conclus. 411. numer. 14. ubi ait, absentem ter præmonendum, Natta in Clement. sepè, de verb. signif. Cotta in memo. abibus, versicul. Iudex potest, Gomez in §. præjudicialis, col. fin. Institut. de actionibus. Capyc. decis. 210. Quamvis unicam admonitionem sufficere, teneant Cagnol. supr. Dec. in l. fin. colum. 17. Cod. de edit. D. Adrian. tollend. Sed si post terminum, sive unicum, sive dupli-cem lapsum accedat diffamatur astutus, antequam sententia perpetuum silentium imponens feratur, audientus erit; ex Anton. Gom. supr. numero vigesimo quinto. Gregor. Lop. ubi proximè, glof. ultim. modò expensas diffamatio refundat, Trentacinq. num. 4. vers. Sed primo casu Cagnol. num. 16. 20.

Ibi: Illud sanè non est præmittendum.

Nisi vel summarie per legitimam probationem constet Judici de diffamacione, auxilium ista constitutionis concedere non debet; Paz dicit. num. 3. Cagnol. nu. 6. Contard. in questionib. num. 45. Villadieg. num. 108. Molin. dicit. c. 14. numer. 31. Tondut. supr. cap. 8. num. 1. Gurtier. dicit. conf. 51. numer. 4. ubi ait se nunquam, dum advocandi munere functus est, commulasse, aut ab aliis cumulatam vidisse remedium d. l. diffamari, cum auxilio d. l. si contendat, Tusch. d. conclus. 411. numer. 8. Cancr. supr. num. 55. Trentacinq. num. 4. in fine.

Ad Num. 3.

Quod ad utendam remedia dicit. l. si contendat, nulla diffamatio desideretur, quamvis ad beneficium dicit. l. diffamari, opus sit, notant Motin. Tondut. Gurtier. supr. Paz dicit. c. ultim. §. 2. numero primo. Cancr. dicit. part. 3. c. 1. num. 57. Tusch. dicit. conclus. 411. numer. 10. Est & alia differentia inter præfata remedia; nam in primo solum intenditur, ut Iudex declaret, exceptionem illo agenti competere; in secundo autem de auferendo jure suo diffamatori, si aliquid habet; ut ex præallegati DD. ipsique legibus apparet. Alias differentias refert Ioann. Baptist. Marchelan. libro tertio, tit. de commiss. lactat. numer. 8.

Ibi: Secundum quod ab eisdem communiter receptum est. De praxi dicit. l. si contendat. Paz d. §. 2. per totum, Sarment. d. cap. 1. Roderic. Suar. allegat. 4. num. 5. cum seqq. Villadieg. dicit. c. 8. num. 102. Molin. supr. num. 5. 22. 30. 31. Canc. dicit. ap. 1. num. 56.

Ad Num. 4.

Ad questionem istam præter laudandos infra, à n. 33. sunt consulendi Ioann. Baptist. de Thoro in compend. decision. Neapolit. vers. Remedium legis diffamari, Pet. Barbof. in l. postea quam, num. 99. ff. de iudi. Montelegre in praxi, lib. 1. cap. 2. numer. 53. 82. & cap. 3. num. 47. Percir de is. 119. Ripol. variat. c. 1. à n. 171.

Ibi: Deinde Bartolus, licet existimet utentem.

Agens remedio l. diff. mari, quoad primam petitionem actor, quoad cetera reus habetur; Bartolus sequuntur Tondut. supr. num. 2. Cancr. num. 61. Gregor. Lop. glof. 3. ubi ait, sufficere quod liberrus faciat citari patronum, ut veniam petere teatur, Trentacinq. num. 6. vers. Cum hac igitur, Gurtier. dicit. conf. 51. numer. 15. Menoch. agens

agens de vassallo, conf. 1072. num. 16. Anton. Gabr. dicit. concus. 6. num. 27. Quare præfato remedio utens gaudet privilegio, quæ reo competet, & ita, actore non probante, absolvitur, Cancr. num. 63. Dec. cony. 3. num. 9. 10. Gratian. dicit. cap. 85. num. 4. 5.

Ad Num. 5.

Majori excommunicatione ligatus, utens remedio dicit. l. diffamari, potest à judicio repelli. Idemque juris sit, quoad l. si contendat; nam et si reum esse dicimus, attentata causa origine, ultro ad litigandum venit. Excommunicatus autem non auditur, nisi trahatur, ut reus necessarius; Mari. Alterius de censur. lib. 2. disput. 3. cap. 2. col. 4. lit. B. Anton. Ricciul. de jure person. extra gem. Eccles. existens. lib. 4. c. 33. a. princ. Aug. Barbof. in collect. ad cap. in elleximus, num. 20. de j. de. Gregor. Lop. ubi proximè, O. val. ad Donell. lib. 20. cap. 4. it. A. Poveri tamen contra ipsum utriusque legis remedium intentari; nam et si actor furvus sit, non est voluntarius, sed compulsus, a que idèd, ut te tueretur stare in judicio non prohibetur, argument. cap. cum inter 5. de except. cum aliis. 21. Nam cum invitus ad agendum trahatur, quoad hunc effectum potius reus est censendus, quam actor; & ita docent Socin. r. gl. 175. incipit. Excommunicatus regulariter, limit. 1. Dec. in cas. significavit. num. 3. de offic. Ordinari. Ronchegal. in rubric. de au. b. reis, num. 32. Patifi. in cap. exceptionem, num. 61. de exp. priorib. quos refert & sequitur Barbof. in addit. ad coll. etan. d. d. cap. intelleximus, n. m. 5. Trentacinq. nu. 8. vers. Secunda est opinio, Natta supr. col. 41. Cagnol. n. 13.

Ibi: Obiter tamen erit considerandum.

Præfatus excommunicatus, etiam in foro seculari, potest repelli agens, l. 6. tit. 9. pa. 1. Petegrin. de jur. sife. lib. 3. tit. 11. num. 15. Surd. de a. im. tit. 8. privileg. 103. num. 4. Paz. in prax. tom. 1. tempor. 5. num. 40. Tiraquel. de retrat. l. gnag. §. 1. glof. 9. num. 281. Ricciul. supr. lib. 4. c. 31. num. 15. in fine, Gomez in prax. lib. 1. cap. 10. num. 1. Cevall. tom. 1. quest. 67. in princip. H. via Bolaños in Curia, part. 1. §. 10. num. 2. Quod est intelligendum, si spontè agat; nam invitus minime repellitur, ut in exemplo nuper posito; quod generaliter docet ex aliis Barbof. ubi proximè, num. 6. Qui in collectan. ad d. l. cap. intelleximus, a num. 10. casus enumerat, in quibus excommunicatus auditur agens in judicio.

Notandum tamen est, quod si causa cum excommunicato peragatur, nihil opponere adversario, valet quod actum est; Ricciul. supr. num. 56. Caldas de resolut. emp. y. ten. cap. 17. r. num. 10. vers. Isero vigesimo q. ar. petegrin. dicit. in 11. num. 17. Contard. supr. c. 4. n. 82. Rota de is. 27. de rescript. in antiq.

Imò possunt iudices Ecclesiastici per censuras compellere seculares, ne admittant excommunicatos ad litigandum, cum de jure non liceat; Bobadill. in posit. tom. 1. 27. lib. 2. c. 17. num. 76. ubi alios laudat. Et licet Pars non obiciat exceptionem, potest Iudex ex officio excommunicatum vitandum reicere; Par. Suar. de censuris, disput. 16. sect. 3. num. 2. cod. tract. lib. 2. c. 7. num. 3. Bonac. disp. 2. quest. 2. part. 7. num. 9. Socin. in cap. sacris, num. 337. de sentent. excommunicat. Ricciul. supr. c. 31. num. 19. utrum, quando licet, possit excommunicatus comparere personam in judicio, vel teneatur procuratorem constituere, maxime in causis arduis; controvertitur, de quo Paz. d. tempor. 5. à nu. 49. ubi alii; Barbara in d. c. intelleximus, num. 89. §. 1. 32. Avilla de censur. part. 2. c. 6. disp. 6. dub. 2. Suar. supr. sect. 4. num. 6. Bonacin. d. punct. 7. num. 8. Bald. in d. c. p. intelleximus, num. 2. Ex quibus tenendum est, quod quando excommunicati vitandi industria sui defensionem, & causa expeditionem præcisè non desideratur, cogendus est procuratorem constituere, si eum idoneum invenerit.

Illud non est præmittendum, excommunicatum etiam non denunciatum agentem in judicio, parte opponente, repellendum esse, ut rectè docet Barbof. in dicit.

ad lit. ad coll. et. c. intelleximus, num. 8. contra Didac. Perez; & alios; quibus non suffragatur extravagan. constitutio, quæ incipit: Ad evitanda, cujus literam & intellectum tradidere D. Covar. in c. Ama Mater, part. 1. §. 2. à num. 7. de sentent. excommunicat. in 6. Paz dicit. temp. 5. num. 70. cum seqq. Gurtier. Canoniar. lib. 1. c. 1. per totum. Tum quod licet ex ea non astringantur fideles ad vitandum excommunicatum non denunciatum, nisi fuerit notorius Clerici percussor, juxta interpretationem communi usu receptam, possunt tamen eum vitare, si velint juxta sua antiquum, c. cum. non ab homine 14. & ibi glof. & DD. cessent, excommunicat. nullumque jus est excommunicato ad communionis actus, cum in dict. extra aganti, expressè, dicatur Legillator non intendere in aliquo excommunicatos relevare. Tum etiam, quoniam prohibitio ne excommunicatus audiatur agens, quatuor rationibus nititur, quas refert c. 1. except. in 6. & licet una deficiat, quæ est communionis periculum, aliæ superant etiam post dict. extravagan. ex quibus excommunicatus ante denunciationem debet repellii; quod de jure verius est.

Vers. Adducitur bis omissis. Ibi Et idèd ratio pro hoc parte.

Apud quem Iudicem petenda sit redactio ad arbitrium boni viri adversus sententiam per Arbitrum laicam; tractant Azeved. in l. 4. à num. 147. tit. 2. lib. 4. Recopilar. Surd. conf. 106. num. 1. 17. Theaur. decis. 14. Avendañ. de ex. quend. man. part. 1. c. 1. num. 27. Cacherat. d. cis. 150. num. 5. Petr. Barbof. in l. haves absens, §. proinde, num. 39. ff. de judic. Cevall. quest. 89. num. 7. Roiañ. co. f. 24. num. 12. vol. 3. Gratian. dicit. part. foren. c. 100. num. 51. 52. Did. P. r. z. in l. 12. vers. Quæ oritur. 15. l. 2. Ordinarie. Et ultra duas optuiones, de quibus hic D. Covarruvias est tertia, quæ habet, adendum esse iudicem ejus, contra quem reductio postulat; Gurtier. dicit. conf. 51. num. 9. 2. D. Covarr. infra l. 2. c. 12. num. 1. 2. qui hanc amplectitur: ratiõ non est rejicienda opinio Afflictis, quæ docet, Superiorem Arbitri, esse iudicem competentem; nam cum Arbitri laudum corrigi per hoc remedium postuletur, congruum videtur, ut inferioris error, aut doctus per Superiorem ipsius corrigatur; sicut in appellacione, [cui reductio similis est, non distinguuntur 37. §. cum quidam, ubi Glof. verbo, speces, ff. de arbitri.] ob eandem rationem observatur l. 1. §. si quis in appellacione, ff. de appellacione. Imò secundum alias sententias contingere posset, ut laudum superioris, ab inferiore, subditoque illius reformaretur, ve utri ille eligeretur in Arbitrum, & hic esset Iudex ordinarius ejus cause, vel litigantis, contra quem reductio postulat; quod absurdum esse, nullus inficiabitur; quare Afflictis ad stipulantur, Gregor. Lop. in l. 23. glof. 15. tit. 2. part. 3. & alii adnotantes, quod si Clericus, & laicus Arbitri simul eligantur, pro reductione ad boni viri arbitrium, adiri debet Superior Ecclesiasticus, tanquam dignioris; Felin. in c. 1. num. 6. vers. Nota secundo, de præscript. Bart. in l. jurisperiti, §. cum oriundus, ff. de ex. ul. ar. tutor. Bald. in l. præ ipimus in fine, C. de appellat. Deci. n. rubric. de appellat. num. 13. Ausier. de præscript. Eccles. n. 49. Patifi. conf. 45. numer. 11. 65. vol. 1. Speculat. in tit. de arbitri. §. 1. vers. Sed quid erit, Beller. distinguor cleric. part. 1. tit. de favor. cleri. person. §. 16. num. 5. Non obstat l. 2. C. ubi & apud quem, quæ pro D. Covarr. facere videtur, cum in ea non agatur de imperitia, vel dolo Iudicis corrigendo, sed de retractando, favore ætatis, quod legitime gestum est; sed meminisse oportet, hac de re esse apud nos dict. l. 23. tit. 4. p. 3. ubi cavetur, reductionem ad arbitrium boni viri esse postulandam apud Iudicem ordinariu loci, ubi arbitratum est; & hoc approbant per illum textum, Barbof. supr. Greg. Lop. ibi Hermof. in l. 9. glof. 9. num. 12. tit. 5. part. 5. & alii supra laudati.

Ibi: Quirò, idem probatur ea ratione.

De hoc latè Carleval. supra, dicit. disput. 2. à num. 203; diximus jam ad cap. 4. sub. vers. Ut ut nec, num. 26.